

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 81/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Рајковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Снежана Аврамовић, адвокат из ..., ради узмимиравања права својине, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Ваљеву, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Убу П 79/20 од 05.08.2020. године, **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Апелациони суд у Београду.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 79/20 од 05.08.2020. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да га је тужени узмимиравао у праву својине на кп.бр. ..., њива 5. класе у површини од 1.11.18 ха уписана у ЛН ... КО ..., на начин ближе наведен у овом ставу изреке, те да се туженом наложи да одмах престане са наведеним узмимиравањем и пролажењем описаним путним правцем преко кп.бр. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничог поступка од 30.450,00 динара.

Против наведене пресуде тужилац је изјавио жалбу, па је предмет достављен Апелационом суду у Београду, који се решењем Гж 6681/20 од 29.10.2020. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Убу П 79/20 од 05.08.2020. године и списе предмета уступио Вишем суду у Ваљеву, као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Ваљеву није прихватио стварну надлежност, те је списе уз пропратни акт Гж 1034/20 од 04.02.2021. године доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба стварне надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ бр.116/08, ... и 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Апелациони суд у Београду.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале вредности у извршним поступцима и поступцима обезбеђења; у ванпарничним поступцима, док апелациони суд, применом члана 24. став 1. тачка 3. истог Закона, одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ставом 4. истог члана прописано је да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу ако вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 469. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности не сматрају спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

У конкретном случају, предмет тужбеног захтева је узмимиравања права својине. Пресудом Основног суда у Убу П 79/20 од 05.08.2020. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да га је тужени узнемиравао у праву својине на кп.бр. ..., уписане у ЛН ... КО ..., на начин ближе наведен у изреци, те да се туженом наложи да одмах престане са наведеним узнемиравањем и пролажењем описаним путним правцем преко кп.бр. У образложењу пресуде наведено је да није реч о узнемиравању тужиоца у праву својине на спорном делу кп.бр. ... (послужно добро), с обзиром да је тужени одржајем стекао право стварне службености пролаза преко наведене парцеле, као власник повласног добра у смислу одредбе члана 54. Закона о основама својинскоправних односа, због чега је првостепени суд и одбио тужбени захтев.

Имајући у виду наведено, у конкретном случају ради се о спору о непокретностима у смислу члана 469. Закона о парничном поступку, те стога наведена првостепена одлука није донета у спору мале вредности у смислу члану 468. Закона о парничном поступку, без обзира на вредност предмета спора која је означена у тужби, па се не ради о жалби на пресуду у спору мале вредности, због чега применом члана 24. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд налази да је за одлучивање о жалби на првостепену пресуду надлежан Апелациони суд у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић